

Böjte Csaba:

Összevegyültünk egy uzsorás kufár társasággal és most csodálkozunk?

Húsz éve folyamatosan vesszük fel minden évben a kölcsönöket, mert jobban, kényelmesebben akarunk élni, mint amennyire a munkavégzésünk feljogosít. Összevegyültünk egy uzsorás kufár társasággal és most csodálkozunk? Döbbenetes, a hiánycél évente csak 3 százalék?! Aki korpa közé keveredik, azt megeszik a disznók. Fojtogatnak a bankárok? Nem kellett volna felvenni a kölcsönöket!

Keseregni fölösleges. Eső után köpönyeg! Mi a megoldás? - kérdezik itt is, ott is? Nem az a kérdés, hogy a múltban mit kellett volna tenni, hanem itt és most mit kell tennünk?

A cári Oroszország az uzsorás bankárok karmai között vergődött, ezért a fényűző életmódhoz szokott vezető rétegét a nagy októberi forradalomban elhajtotta, és nagyrészt, mint halálos ellenségét kiirtotta. Milliók és milliók haltak meg és nyomorodtak meg, és nem csak Oroszországban.

Németország a fojtogató pénzügyi örvényből próbált kitörni, és végül Hitler vezetésével egy világégés szörnyű kataklizmájába rántotta az emberiséget. Nem csak a politikusok és a katonák, de a pénzvilág bűne is volt a második világháború!

A valóság az, hogy mi mindannyian tápláljuk, eltetjük a kapzsiság ördögét, mi hizlaljuk legyőzhetetlenné! Nem vállalsz gyermeket, így pénzedből nem földet, otthont veszel gyermekednek, jövődet nem fiadra bízod, hanem bankot keresel, olyan emberekre bízod pénzedet, kik a legnagyobb kamatot ígérnek. Persze őket is viszi a birtokvágy szelleme, és pénzeddel, mint cápák vetik magukat bele a pénz világába. Nincs kegyelem, ha nem sikeres ragadozók és te pénzedet veszélyben érzed, hát te is könyörtelenül visszaveszed utolsó vasig, és más bankra bízod. Nincs megállás, a tőzsdék, a bankok, a pénzvilág modern kártyajátékai, és ha játszassz, munka nélkül is gazdag lehetsz... de valóban az lehetsz? A fogyasztás, a birtoklás vágya, a gonosz lélek vadászkutyái űznek, hajtanak a vesztedbe.

Isten által mindannyiunknak adott anyagi javak bölcs elosztása, hatalmas feladat! A múltban ott vannak a félelmetes kudarcok! A kapzsiság, az önzés, a pénz, mint pusztító fenevad szedi az áldozatait. Van más megoldás?

Egyetlen elfogadható válasz a mai világ haláltáncára, Jézus Krisztus válasza. Kétezer évvel ezelőtt közénk jött, és nem állt le vitázni, kiosztani senkit, hanem szülőföldjén Názáretben, megélte szereteteivel a maga csendes, becsületes munkáséletét. Fenntartható vágyakat állított eléünk, egy olyan életformát, mely elérhető, s mely boldoggá is tesz. Szent Ferenc már nyolcszáz évvel ezelőtt az ördög ganajának nevezte a pénzt, egyszerű, vidám életútja ma is járható. Fenntartható, tiszta örömek után kell kinyújtuk a kezünket. Olyan örömek után, melyet nem esz meg a rozsdá, melyet nem rág szét a moly, melyek után másnap nem keserű a szájunk íze. Van kiút, van válasz recsegő, ropogó világunk kérdéseire. Jézus, ha ma közénk jönne, ugyanazt tenné, mint kétezer évvel ezelőtt, szépen megélné a csendes, egyszerű názáreti életét szereteteivel. Dolgozna, alkotna, mint ács vagy földműves, vagy tanár, vagy orvos becsületesen, szorgalmasan, ott a szép szülőföldjén, ahol született.

Meg kell zabolázzuk elsősorban önmagunkban a kapzsiságot, hajtsuk el magunktól a fölösleges fogyasztás, a birtoklás utáni vágyat. Autóinkban nem maximalizálni akarjuk a fogyasztást. A cél egy optimális, takarékos motor, mely kevés üzemanyaggal célba visz. Miért nem ugyanez a cél életed minden területén? Sokszor a kevés is elég, a szerény, egyszerű megoldás is célravezető. Egy angol polgármester névnap ünnepségén voltam, szerény, egyszerű vacsora volt a 170 vendégnek: svédasztal kétfajta hússal, háromféle körítéssel, előétel nem volt, a végén mindenki vehetett egyféle süteményből, az italokat mindenki saját kontójára kérhette. Néztam a kedves 70 éves vendéglátónk egyszerű, természetes, vidám ünneplését, magamban azokra a rendezvényekre gondoltam, melyeket itt a Kárpát-medencében rendeznek és elszégyelltem magam. Igen, a soktornyos, bádogtetejű házak lakóit lenézzük, de újjagazdag rongyrázásban az egész társadalmunk ott liheg a nyomukba. Fölszemes költségekkel akarjuk bizonyítani kiválóságunkat, és balgán, magunkat és egész társadalmunkat belerántjuk az adósság szörnyű szakadékába. Egyke, végzős gyerekeink tanévzárójára vagyontokat költünk, csak a fényképésznek egy egyszerű ember kéthavi fizetését adjuk gálánsan, mert fontos a látszat. Bűn! Mi vetettünk ágyat a gonosznak, miért csodálkozunk, hogy nyakunkra költözik? Elmennek a fiataljaink? Miért vállalnák az általunk felhalmozott adóssághegyeket?

Nézzétek az ég madarait, a mezők virágait! Van megoldás, adjátok oda a császárnak ami a császáré, és ti keressetek olyan kincseket, mik megmaradnak az örök életre, mondja a mi Urunk! Ő maga is a názáreti csendes, egyszerű életével bizonyította, hogy szereteteink körében,

szülőföldünkön, becsületes, egyszerű munkás életet élve, a szép természetben boldog lehet az ember. Ez az az út melyet ő is járt, és melyet mi is járva egy fenntartható életet élhetnénk és boldogok lehetnénk.

Induljunk el Krisztus nyomában!

Szeretettel, Csaba testvér

gondola.hu